

Εργασία
της Γεωργίας Θελερίτη
στο μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας

Θέμα: Φιλία Εφήβων

Η Μαρίνα και η Αλεξία ήταν δύο κορίτσια που φοιτούσαν στην Β΄ Γυμνασίου, στο 2ο Γυμνάσιο Τρίπολης. Ήταν πολύ καλές φίλες και πάντα συμπαραστέκονταν η μία στην άλλη.

Η Μαρίνα ζούσε σε ένα διώροφο σπίτι, μαζί με τους γονείς της, τους παππούδες της και την θεία της. Συγκατοικούσαν όλοι τους ευτυχισμένοι αν και η οικονομική τους κατάσταση ήταν μέτρια, όπως επίσης και της Αλεξίας, η οποία ζούσε τον περισσότερο καιρό μόνο με τη μητέρα της. Ο πατέρας της ήταν ναυτικός και συνήθως έλειπε. Οι παππούδες από την μεριά του πατέρα της ζούσαν μακριά στην Θεσσαλονίκη, ενώ οι άλλοι της παππούδες είχαν πεθάνει.

Η ζωή και των δύο κύλαγε όμορφα και είχαν αναπτύξει μεταξύ τους μια όμορφη φιλία. Πολλές φορές βέβαια, η Μαρίνα είχε εκφράσει την νοσταλγία της για μια ζωή όπως της Αλεξίας, διότι θα ήταν πιο ήσυχα χωρίς όλο αυτό το θόρυβο που έχει μια μεγάλη οικογένεια. Ενώ πάλι η Αλεξία απαντούσε ότι η ίδια θα επιθυμούσε μια ζωή σαν της φίλης της, διότι δεν θα είχε μοναξιά αλλά θα συναναστρεφόταν καθημερινά με πολλά άτομα.

Πέρασαν οι μήνες και οι μέρες και τα σχολεία έκλεισαν, διότι ήρθαν τα Χριστούγεννα. Η Μαρίνα θα τα γιόρταζε, όπως κάθε άλλη φορά, με όλη της την οικογένεια και ήταν πολύ χαρούμενη. Και ενώ η Αλεξία χαιρόταν και αυτή που θα έρχονταν οι γιορτές, η μητέρα της, της ανακοίνωσε ότι ο πατέρας της δυστυχώς θα χρειαζόταν να λείπει τα Χριστούγεννα αλλά και την Πρωτοχρονιά, λόγω ενός εκτάκτου γεγονότος.

Η Αλεξία ήταν πολύ λυπημένη και απογοητευμένη. Μόλις το έμαθε η Μαρίνα προσπάθησε να την κάνει να νιώσει καλύτερα και την παρηγόρησε. Μόλις γύρισε στο σπίτι της, ανέφερε το γεγονός στους γονείς της και τους ρώτησε, μάλλον διστακτικά, να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά μαζί με την Αλεξία και την μητέρα της. Προς μεγάλη της έκπληξη, οι γονείς της, της το επέτρεψαν με μεγάλη τους χαρά. Την ίδια κιόλας στιγμή πήρε τηλέφωνο την φίλη της και της πρότεινε να γιορτάσουν όλοι μαζί τις δύο μεγάλες γιορτές. Δέχτηκε λοιπόν, η μητέρα της Αλεξίας και όλοι τους ήταν ενθουσιασμένοι.

Τα Χριστούγεννα πέρασαν τρώγοντας και πίνοντας όλοι μαζί, χορεύοντας και ευχόμενοι όλοι τους τις καλύτερες ευχές, ο ένας στον άλλον. Έφτασε λοιπόν και η παραμονή Πρωτοχρονιάς και η αλλαγή του χρόνου. Ήταν όλοι μαζεμένοι στο σπίτι της Μαρίνας ώσπου ο χρόνος άλλαξε και άρχισαν όλοι τις αγκαλιές, τα φιλιά και τις ευχές, ενώ δεν πρόλαβαν να περάσουν πέντε λεπτά, όταν χτύπησε το κουδούνι. Όλοι κοιτάζονταν αναρωτώμενοι για το ποιος θα μπορούσε να είναι. Άνοιξαν λοιπόν την πόρτα και έκπληκτοι υποδέχθηκαν τον πατέρα της Αλεξίας, ο οποίος τελικά χρειάστηκε να δουλέψει μόνο τα Χριστούγεννα. Η Αλεξία και η μητέρα της ήταν τόσο χαρούμενες που έκλαψαν από την χαρά τους. Ωστόσο την Πρωτοχρονιά την πέρασαν όλοι μαζί στο σπίτι της Μαρίνας.

Ο νέος χρόνος βρήκε τις δύο οικογένειες αγαπημένες, με το καλύτερο δώρο για τα δύο κορίτσια, μια δυνατή φιλία ανάμεσα σ' αυτές και τις οικογένειές τους.